

Pod horú studénka,
vody z ní ubývá,
[: pod, synečku, domu, :]
gaľánka umírá.

A já pořád' běžím,
až sa celý třasu,
[: bych se mohl vyznat, :]
svých hříchů zavčas.

Odpusť ně, má milá,
moje těžké viny,
[: co zme si pravili, :]
sedávaja v síni.

Já ti neodpustím,
až do dna súdného,
[: pokúd' ně nevrátíš, :]
vínka zeleného.

160.

Z Tučap.

Van-dro-va-ło děv-če z Prahy do Mo-ra-vy, mě-ło čer-ny o-čka

vše-cky u-pla-ka-ný, mě-ło čer-ný o-čka vše-cky u-pla-ka-ný.

Vandrovało děvče
z Prahy do Moravy,
[: mělo černy očka,
všecky uplakany. :]

Vandrovało přece
od Moravy k řece;
[: převoz, převozníčku,
mě švarno děvečku. :]

Já tě nepřevezu,
až ty mi příslebiš,
[: až ty mi příslebiš,
že ty moja budeš. :]

Natrhała kľasů,
přivázala k pásu,
[: ja už sem poznała,
tu tučapsko chasu. :]

Ta tučapská chasa,
ta se hore nese,
[: ledajaký děvče
pro ně nešikne se. :]

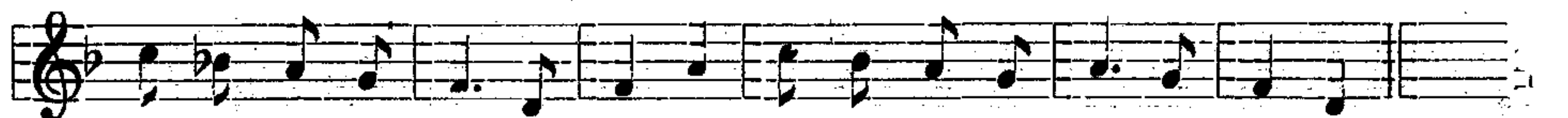
IX. Zlomky.

161.

Z Uherské strany.

By-ło děv-ča v šestnáctém ro-ce, pra-ło ša-ty na po-to-ce,

no-hy, ru-ce u-mý-va-ło, pre-ža-lost-ně ná-ri-ka-ło.